

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jana Šlosara a přísedících Evy Janebové a Dpt. Jaroslava Žítka v hlavním líčení konaném dne 17. května 2019

takto:

Obžalovaný

██████████, narozen ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████
 nyní bytem ██████████, ██████████, t. č. na ██████████
 ██████████,

je vinen, že

na základě tranzitního víza pro Ruskou federaci s dobou platnosti od ██████████ 2015 do ██████████ 2015 dne ██████████ 2015 letecky vycestoval z ██████████ do Ruské federace – ██████████, odkud pokračoval autobusem na ██████████ do města ██████████, kde se nacházela fronta mezi ██████████ armádou a ozbrojenými jednotkami tzv. ██████████ republiky, přičemž hranice mezi Ruskou federací a ██████████ překročil dne ██████████ 2015 na hraničním přechodu ██████████,

po příjezdu na místo a vyzbrojení nejméně útočnou puškou AK-47 se obžalovaný zapojil do činnosti ozbrojené skupiny, tzv. ██████████ republiky, o níž věděl, že je aktivně činná ve prospěch ██████████ republiky,

mezi činnosti obžalovaného patřila nejméně stráž v zákopu na frontě, dále kopání okopů, údržba zbraní, stráž u tržiště a na dalších místech v ██████████ a jeho okolí;

dne ██████████ 2015, odcestoval autobusem přes hraniční přechod ██████████ z ██████████ do Ruské federace – ██████████, odkud dne ██████████ 2015 odletěl zpět do České republiky,

a takto obžalovaný jednal, přestože ██████████ republika, která byla vyhlášena na území ██████████ jako části suverénního státu ██████████ v rozporu s jejím právním řádem, se

prostřednictvím svých povstaleckých složek a jejich ozbrojených aktivit snažila za účelem získání nezávislosti narušit základní státní strukturu [REDAKCE],

tedy

účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny, přičemž tento čin spáchal ve vztahu k organizované zločinecké skupině zaměřené k páčání teroristického útoku (§ 311 tr. zákoníku),

čímž spáchal

zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1, odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoníku“) ve znění do 31. 1. 2017,

a odsuzuje se

podle § 361 odst. 2 tr. zákoníku ve znění do 31. 1. 2017 k trestu odnětí svobody v trvání **tří let**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **čtyř let**.

Podle § 79 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest ztráty vojenské hodnosti.

Odůvodnění:

1. Dne 14. 2. 2019 byla u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích podána obžaloba na [REDAKCE] pro zločin teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, s přihlédnutím k § 313 tr. zákoníku účinného do 31. 5. 2015, jehož se měl obžalovaný dopustit jednáním popsaným v obžalobě.
2. Hlavní líčení soud konal ve dnech 26. 3., 29. 3., 29. 4. a 17. 5. 2019. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení soud dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.
3. Obžalovaný [REDAKCE] v přípravném řízení využil svého práva a nevyprávěl. V hlavním líčení na svoji obhajobu uvedl, že skutečně v uvedenou dobu odcestoval letecky do [REDAKCE] a následně autobusem do ukrajinského [REDAKCE], odkud se do České republiky vrátil stejným způsobem. Do [REDAKCE] přicestoval z více důvodů. Jedním důvodem bylo, že rád cestuje a rovněž zájem poznat kraj – [REDAKCE] oblast, odkud pochází jeho manželka. Dalším důvodem byla návštěva jeho kamaráda [REDAKCE], se kterým se seznámil před několika lety v Praze a který bydlí v [REDAKCE]. Obžalovaný viděl v televizi kamióny s humanitární pomocí, chtěl také pomoci kamarádovi, který měl místní výpravovnu.
4. Po celou dobu pobytu v [REDAKCE] obžalovaný bydlel u kamaráda, jinde nepřespával. Do žádného boje se nezapojil, do [REDAKCE] necestoval proto, aby bojoval v cizí válce, která mu byla lhostejná. O probíhající občanské válce obžalovaný tušil, nebyla to dobrá volba jet do [REDAKCE] právě v této době, ale říkal si, že byly uzavřeny minské dohody a je tam klid zbraní. Žádnou ze znesvářených stran nepreferoval, nebyl jejich příznivcem.
5. Obžalovaný je od mládí sběratelem uniforem, doma má rozsáhlou sbírku. Když někam cestoval, měl na sobě uniformu příslušné země, snadněji se mu cestovalo. Když jezdil k útvaru do [REDAKCE], také cestoval v uniformách různých armád. Na [REDAKCE] proto obžalovaný odcestoval v české uniformě, s sebou měl i ruskou uniformu, na kterou si našil nášivky [REDAKCE] republiky, a v ní se fotil s místními ozbrojenci, kteří mu na focení někdy půjčili své zbraně, aby fotografie byly zajímavé. Se členy [REDAKCE] pouze pózoval při focení, v jiném kontaktu s nimi nebyl. Na frontové linii obžalovaný nikdy nebyl, nejbližší byl asi 5 km od ní. Každý den byly slyšet vzdálené výbuchy a střelba, mělo jít o letiště vzdálené asi 10 km. Obžalovaný si chtěl vyzkoušet střelbu z kalašnikova, kterého si půjčil, a v rozbořeném domě vystřílel asi tři zásobníky.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

6. Žádné peníze od nikoho nedostal, pobyt si platil sám, stálo jej to asi 30 000 Kč. Na Facebooku měl profil „[REDAKCE]“ a na něm asi dvacet profilových fotek, z nich asi pět v ruské uniformě, byl vyfocen i v jiných uniformách. Obžalovaný si zážitky z cesty na [REDAKCE] sepsal do deníku, avšak až po návratu do České republiky. Deník nikomu neukazoval.
7. Obžalovaný krátce po svém návratu ([REDAKCE] 2015) nastoupil k Armádě ČR, zmínil se o svém pobytu na [REDAKCE], ostatní si jej ptali, vše jim popsal, ale něco si k tomu vymyslel.
8. V roce 2014 obžalovaný usiloval o vstup do francouzské cizinecké legie, zúčastnil se přijímacího řízení, ale posléze byl vyřazen. Později dostal nabídku odjet bojovat do [REDAKCE] s [REDAKCE] proti [REDAKCE], ale odmítl ji, neboť měl přítelkyni a chtěl založit rodinu.
9. S výpovědí obžalovaného, že skutečně v uvedené době odcestoval z České republiky přes Ruskou federaci na [REDAKCE] a následně stejným způsobem zpět, koresponduje řada dalších důkazů, především věci nalezené při domovní prohlídce – cestovní pas včetně turistického víza [REDAKCE] [REDAKCE] na dobu od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2015 a razítek z hraničních přechodů, doklady k letům (letenky, letový řád) na den [REDAKCE] 2015 (Praha – Moskva – [REDAKCE]) a na den [REDAKCE] 2015 ([REDAKCE] [REDAKCE] – Moskva – Praha). Dále lze odkázat i na další korespondující důkazy – protokol z hraničního přechodu [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2015 o zabavení nožů obžalovaného, na průběžnou e-mailovou a facebookovou komunikaci, deník, který si obžalovaný vedl a fotografie a videa, které v době od [REDAKCE] do [REDAKCE] 2015 obžalovaný pořídil. Protokoly o domovní a jiné prohlídce včetně fotodokumentace (č. l. 174-179, 224-271, 354-367, 368-384, 413-421, 429-437) dokumentují nalezené věci včetně cestovního pasu, dokladů k letům a deníku obžalovaného vztahujícího se k jeho pobytu na [REDAKCE]. Ohledně doby, způsobu dopravy a místa pobytu popsanych ve výroku tak soud žádné pochybnosti nemá.
10. Obžalovaný se hájí tím, že se jednalo pouze o turistickou cestu a že s místními ozbrojenci nesympatizoval, nebyl s nimi v kontaktu, pouze s nimi či s jejich zbraněmi pózoval pro vlastní fotografie či videa. Tato obhajoba však ve světle následujících důkazů neobstojí.
11. Obžalovaný si poměrně podrobně průběh své cesty dokumentoval – pořizoval fotografie a videa, vedl si deník. Zatímco obsah fotografií a videí by mohl být za účelem zvýšení jejich atraktivity ovlivněn předpokládanou prezentací dalším osobám (např. kamarádům, vojákům z útvaru, návštěvníkům facebookového profilu) či pro prosté sebeuspokojení obžalovaného, soud nevěřil obžalovanému, že deník, který byl zajištěn při domovní prohlídce více než po roce po návratu obžalovaného z Ukrajiny a který obžalovaný podle své výpovědi nikomu neukazoval, byl sepsán až dodatečně a s fiktivním popisem událostí. Obsah deníku totiž přiléhavě koresponduje s daty pořízení i obsahem fotografické i video dokumentace, jak je konkrétně níže v podrobnostech rozvedeno, a lze mít za to, že z jejich shodného obsahu lze o podstatné náplni pobytu obžalovaného vyvodit odpovídající skutková zjištění o náplni pobytu obžalovaného v [REDAKCE].
12. O tom, že obžalovaný necestoval pouze jako turista a že cestu plánoval delší dobu, svědčí již e-mail ze dne 30. 6. 2014 (č. l. 561), tedy více než deset měsíců před odjezdem obžalovaného, který adresoval své sestře a v němž píše: *dozvěděl jsem se, že hodně žoldnéřů jezdí na [REDAKCE]. Přemýšlím, že bych jel taky...*
13. Podle vlastnoručně sepsaného deníku obžalovaný do [REDAKCE] přijel dne [REDAKCE] 2015, téhož dne se *seznámil s chlapci z batalionu*. Následující den proběhlo *školení rozborky-zborcky kalašnikova*. Dne [REDAKCE] *vyfasování kalašnikova a odchod na frontu na noční šichtu*. Dne [REDAKCE] *rozhovor s komandírem*, který jej od následujícího dne umístí *na post na cestě v [REDAKCE]*. Dne [REDAKCE] obžalovaný čistí automat na příkaz velitele. Dne [REDAKCE] bojový poplach, obžalovaný *u cesty na [REDAKCE]*. Dne [REDAKCE] *střelba na střelnici ve sklepě, vystřeleno 5 zásobníků*. Dne [REDAKCE] *první šichta ráno na bráně*, obdobně v dalších dnech. Dne [REDAKCE] poplach, silná střelba, obžalovaný *v rezervě na bráně se 2 kolegy*. Dne [REDAKCE] *darování CZ uniformy komandírovi*. Dne [REDAKCE] odjezd z [REDAKCE]. O věrohodnosti obsahu deníku svědčí to, že i kdyby chtěl deník s někým v budoucnu sdílet, některé události by

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

obžalovaný těžko prezentoval ve svůj prospěch za účelem případného zveličování – např. ■■■ si obžalovaný stěžuje, že je nevyspán, stále se kouří a televize je zapnutá, i když se nikdo nedívá. Ostatní nerespektují klid pro spánek – *nedá se tu absolutně žít*. Rovněž za takové lze považovat informace o návštěvách místních rodin, hádce s kamarádem, získání dek pro koně, počtu sprchování apod.

14. O sympatiích a účasti obžalovaného při aktivitách povstalců z ■■■■■■■■■■ svědčí jak obecně facebookový název jeho profilu („■■■■■■■■■“), tak konkrétně facebooková či e-mailová komunikace a obsah videí a fotografií.
15. Výsledkem znalce ■■■■■■■■■■ a znaleckým posudkem z oboru vojenství, odvětví stejnokroje a výstroj, bylo prokázáno, že Republikánská garda Doněcké lidové republiky je skupina, která byla založena dne 12. 1. 2015, formálně nebyla součástí Ministerstva obrany ■■■■■■■■■■ republiky, ale byla podřízena rozkazům ■■■■■■■■■■, ■■■■■■■■■■ republiky. ■■■■■■■■■■ byla považována za elitní jednotku, zajišťuje kontrolu hranic a také kontroluje vlakovou přepravu a strategicky důležité objekty. Z výpovědi znalce vyplynulo, že obžalovaný je na fotografiích a videích z ■■■■■■■■■■ zachycen zčásti v uniformě Armády ČR, zčásti v ruské uniformě s nášivkami ■■■■■■■■■■.
16. Na videích získaných z mobilního telefonu obžalovaného (datové nosiče č. l. 73-74) je zachycen příjezd obžalovaného do ■■■■■■■■■■ (č. 148 z ■■■■■■■■■■), plurál u trosk – *musíme to tady uklidit* (č. 159), čištění minometu (č. 164, 166 z ■■■■■■■■■■), obžalovaný v ruce s minometnou municí *na ■■■■■■■■■■ armiji*, který k bedně, v níž je uložena munice, uvádí s úsměvem a zdvihnutým palcem *plno* (č. 165 z ■■■■■■■■■■). Na dalších videích (např. č. 170-171, 181, 188-191, 199, 200, 203-204, 213-214) je obžalovaný opakovaně zachycen na shodném místě, k němuž uvádí *támhleto město se jmenuje ■■■■■■■■■■* (č. 199 z ■■■■■■■■■■), *tak sedím tu v okopu, držíme pozice, s partákem ■■■■■■■■■■, 300-400 metrů jsou vládní síly, jejich pozice, v městě ■■■■■■■■■■ ... kdyby něco, tak tam vzadu, ukazuje, jsou naše rezervy ... jinak vybavení máme, dali nám pár braček... kalašnikov AK 74...* (č. 200 z ■■■■■■■■■■) *kopu okop, pak se prokopu až do ■■■■■■■■■■ ...to jsou moji drubové... jsou na dovolené... tady je naše sbírka braček* ukazuje na zbraně (č. 189 z ■■■■■■■■■■). Dále uvádí, že *tady kluci ležou na průzkum... naše krytí – kulomet (na záběru), frontová linie tady... a tam je nepřítel... město ■■■■■■■■■■, tam je ukrajinská armáda... a my jsme tady, pár set metrů od nich* (č. 219 z ■■■■■■■■■■). K přítomnému ozbrojenému muži uvádí *snajper z našeho regimentu* (č. 171 z ■■■■■■■■■■), také vysvětluje manipulaci s granátem, který drží v ruce (č. 203 z ■■■■■■■■■■). Další videa (např. č. 207, 208, 211, 221) pocházejí z parkurového závodiště a jeho zázemí, což obžalovaný komentuje *tam my spíme... během noční šichty* (č. 221 z ■■■■■■■■■■) či z trosk budovy – podle obžalovaného se jednalo o tržiště (č. 217, 228-230, 232-233), k němuž uvádí *tak dneska stojím tady... klid... ne jak na frontě* (č. 233 z ■■■■■■■■■■). Vlastní cvičnou střelbu si obžalovaný rovněž zdokumentoval (č. 225 z ■■■■■■■■■■). Zájmu obžalovaného o vojenskou techniku a zbraně odpovídají další záznamy, na nichž si obžalovaný prohlíží a zkouší nenabitý těžký kulomet namontovaný na osobním vozidle (č. 222 z ■■■■■■■■■■) či podle deníku a fotografií jízda v BVP (bojové vozidlo pěchoty) a focení s přítomnými muži z BVP.
17. Z výše uvedeného není důvodných pochyb, že obžalovaný byl dne ■■■■■■■■■■ 2015 (viz deník) proškolen v zacházení s útočnou puškou AK 47 (kalašnikovem), která mu byla svěřena dne ■■■■■■■■■■ 2015 a kterou má na řadě dalších videí či fotografií obžalovaný u sebe a pózuje s ní. V této souvislosti lze konkrétně poukázat na video č. 200 ze dne ■■■■■■■■■■ 2015, na němž obžalovaný popisuje zbraně, kterými jsou na pozici vybaveni, u sebe jmenuje právě útočnou pušku AK 47, kterou ukazuje do záběru. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistiky, odvětví pyrotechniky, munice a výbušnin (č. l. 101-127) bylo prokázáno, jaké typy zbraní, munice a vojenské techniky jsou zachyceny na obrazových záznamech pořízených obžalovaným, a to včetně útočné pušky AK 47, kterou má obžalovaný opakovaně u sebe.
18. O zapojení obžalovaného do činnosti ■■■■■■■■■■ svědčí důkazy od názvu jeho facebookového profilu přes záznamy v deníku až po videa, na kterých je při jednotlivých

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■■■■■■.

činnostech zachycen. Nutno dodat, že z provedených důkazů nevyplývá, že by se obžalovaný zapojil do jakékoliv bezprostředně bojové činnosti, při níž by např. střelbou ohrožoval životy či zdraví jiných osob. Jediná (cvičná) střelba je zachycena na videu č. 225 z [REDAKCE] 2015, což rovněž časově zcela odpovídá záznamu v deníku a i výpovědi obžalovaného. Vzhledem ke zjevnému nadšení obžalovaného z pobytu v [REDAKCE] a frontové oblasti není důvod pochybovat, že by z případné bojové akce obžalovaný buď pořídil fotografie či video, nebo by alespoň takovou událost zaznamenal do deníku.

19. Z důkazů (deník, videa, fotografie) plyne, že role obžalovaného byla v činnostech povstaleckých sil spíše okrajová. Zdokumentován je opakovaně na rozbořeném městském tržišti (samostatná stráž), v okopu na frontě (stráž s doprovodem) a na parkurovém závozišti, o němž uvádí, že tam v případě nočních služeb přespávají a odkud si podle deníku stěhoval věci na frontu (deky).
20. Obžalovaný se hájí tím, že po celou dobu přespával u svého kamaráda. Byť není nikterak významné, kde konkrétně obžalovaný přespával, nepůsobí ani jeho tvrzení o svém nocležišti věrohodně, když jednak uvedl místo přespávání při nočních službách (video č. 221), jednak si dne [REDAKCE] 2015 do deníku stěžuje, že se stále kouří a televize se nevypíná, nikdo nerespektuje klid pro spánek, a proto je stále nevyspán, což je stěžejní popis rodiny jeho kamaráda. Obžalovaný se staral o svěřenou pušku (např. podle deníku dne [REDAKCE] 2015 *čištění automatu na příkaz komand.*), manipulace s ní je zachycena na řadě dalších videí, pod dohledem čistil i granátomet (videa č. 164-166 z [REDAKCE]).
21. Obžalovaný se dále hájí tím, že občanská válka mu byla lhostejná a že nebyl příznivcem žádné znesvářené strany. Tato obhajoba je vyvrácena řadou důkazů popsanych výše, od fotografií a videí, na kterých zjevně obžalovaný slovně či svým přátelským chováním vyjadřuje své sympatie k povstaleckým silám, přes jeho oblečení (ruská uniforma s nášivkami [REDAKCE] republiky) až po následnou facebookovou komunikaci. Ve ní obžalovaný uvádí ke svému zařazení do povstaleckých sil např. dne [REDAKCE] 2015 (č. l. 740) *jsem příslušník [REDAKCE], tak mám ruskou uniformu...* dne [REDAKCE] 2015 (č. l. 757) *nejvíc jsem hrdý na to, že jsem stál na té dobré straně a že jsem byl [REDAKCE] republiky a že jsem bojoval proti [REDAKCE] neoficiální vládě,* dne [REDAKCE] 2015 (č. l. 758-759) *k vlajce s lebkou v tomhle batalionu [REDAKCE] jsem sloužil, pak se přejmenoval na [REDAKCE], k fotografii skupiny mužů pod tímhle člověkem (hlava [REDAKCE]) jsou sloužili.* V průběhu hlavního líčení státní zástupce předložil k důkazu text (č. l. 1247-1252) publikovaný dne [REDAKCE] 2016 na sociální síti a koncipovaný jako rozhovor s obžalovaným o jeho působení na [REDAKCE]. Byť je sporné, nakořli se jedná o skutečné vyjádření obžalovaného či tendenční článek využívající přítomnosti obžalovaného v [REDAKCE] a jeho fotografií, obsah článku odpovídá tomu, jak své působení v e-mailech či facebookové komunikaci obžalovaný popisuje.
22. Ke své motivaci obžalovaný uvedl dne [REDAKCE] 2015 (č. l. 728) *bylo mi moc líto těch lidí, co tam trpí válkou, tak jsem letěl trošku pomoci. [REDAKCE] armáda tam systematicky vyvraždíuje (ostréluje) nevinné civilisty...* Kriticky se obžalovaný k činnosti ukrajinských vládních sil vyjadřuje v dalších odeslaných zprávách (např. č. l. 741 a násl.).
23. Odborným vyjádřením z oboru mezinárodního práva [REDAKCE] (č. l. 48-51), bylo prokázáno, že územní útvar nazývaný [REDAKCE] republika zaujímá část [REDAKCE] regionu [REDAKCE], která je kontrolována ozbrojenými povstanci. [REDAKCE] lidová republika proklamuje stejné hranice jako [REDAKCE], fakticky však ovládá pouze její část, zbývající část je kontrolována ozbrojenými silami [REDAKCE]. [REDAKCE] republika byla vyhlášena deklarací o vzniku dne [REDAKCE] 2014, funkci parlamentu zastává [REDAKCE], vládu tvoří Rada ministrů v čele s premiérem. Uznání [REDAKCE] republiky se dostalo pouze od [REDAKCE], což je podobný, mezinárodně neuznávaný, separatistický útvar na území [REDAKCE]. Orgány [REDAKCE] republiky lze charakterizovat jako orgány povstaleckého hnutí, které ovládá určitou souvislou část území [REDAKCE] oblasti, která však zůstává de iure součástí [REDAKCE].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Existence ozbrojených sil je imanentním znakem povstaleckého hnutí, což však z nich však nečiní vojsko nezávislého státu. Mírový plán z [redacted] předpokládá pro oblast pouze rozsáhlou autonomii v rámci [redacted]. [redacted] plán rovněž předpokládal uspořádání svobodných voleb. [redacted] republika není formálně nezávislým státem, ale součástí [redacted], byť kontrolovanou povstalci (separatisty), svědčí také [redacted] dohody. Zejména body 4, 9 a 11 této dohody jednoznačně svědčí o tom, že mírové řešení konfliktu na východě [redacted] je a musí být řešeno na základě svrchovanosti [redacted] a zvláštního autonomního statusu [redacted] v rámci právního řádu [redacted]. S odborným vyjádřením je zcela v souladu listinný důkaz – Protokol o výsledcích konzultace [redacted] kontaktní skupiny a Komplex opatření ke splnění [redacted] dohod.

24. S popsáním odborným vyjádřením z oboru mezinárodního práva korespondují i sdělení Ministerstva zahraničních věcí ČR (č. l. 1293-4) a Ministerstva obrany ČR (č. l. 1321), z nichž dále vyplývá, že na východní [redacted] od roku 2014 probíhají boje mezi [redacted] armádou a silami samozvaných separatistických republik, jedná se o vnitrostátní ozbrojený konflikt se zapojením sil cizího státu – [redacted]. [redacted] republika disponuje vlastními ozbrojenými silami, které jsou organizovány na bázi armádních sborů, jimž jsou podřízeny jednotlivé brigády, pluky a prapory. [redacted] byla nejprve jednou ze separatistických ozbrojených složek, později byla zařazena do organizační struktury ozbrojených sil [redacted] republiky.
25. Obžalovaný si musel být vědom, že [redacted] republika, jíž vyjadřoval své sympatie, byla vyhlášena na území suverénního státu [redacted] a že povstalecké síly jsou ozbrojenou součástí [redacted] republiky. O tom svědčí nejen jeho zmínky o aktivitách vládních i povstaleckých sil, ale i zájem obžalovaného o vojenství a jeho široké znalosti, které mimo jiné popisují ve svých výpovědích další svědci.

26. Z výpovědi svědků – vojáků sloužících s obžalovaným ve stejném vojenském útvaru – [redacted]

– a z podaných vysvětlení

[redacted] nebyly zjištěny žádné relevantní informace. Část svědků viděla fotografie na facebookovém profilu obžalovaného, k části se dostala přímo od obžalovaného či zprostředkovaně informace, že se ucházel o přijetí do francouzské cizinecké legie a byl na východní [redacted]. Z uvedených výpovědí a vysvětlení však nelyne, že by obžalovaný popisoval své konkrétní bojové nasazení či popisoval své zapojení do aktivit povstaleckých ozbrojených skupin. Ze svědeckých výpovědí a podaných vysvětlení je také zřejmé, že obžalovaný měl zálibu v uniformách, ve vojenství a jeho historii. Svědek [redacted], tehdy [redacted] velitele praporu, popsal, že byl informován o možném zapojení obžalovaného v bojích na východní [redacted], viděl na sociální síti profil obžalovaného a jeho fotografie, na nichž byl v ruské uniformě a ozbrojen, dal proto podnět k šetření, měl pochybnosti o způsobilosti obžalovaného ke službě v Armádě ČR.

27. Z výpovědi [redacted], který se znal s obžalovaným, soud nezjistil žádných významných informací. V podaném vysvětlení se [redacted] vyjádřil především k osobě [redacted], s nímž měl obžalovaný odcestovat na [redacted]. K téže osobě a průběhu dohledu podala vysvětlení [redacted], probační úřednice, z něhož vyplývá, že rovněž pobýval na východní [redacted].

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

28. Svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE] obžalovaného, uvedla, že o cestě obžalovaného na [REDAKCE] věděla, napsal jí, že je v pořádku, detaily neznala. Po jeho návratu viděla fotografie obžalovaného v uniformě, což ji nepřekvapilo, neboť je nosí často. Obžalovaný měl být ubytován u kamaráda, pomáhal mu vařit.
29. Z provedeného odposlechu telekomunikačního provozu (č. l. 484-501) vyplývá, že obžalovaný v telefonickém hovoru z [REDAKCE] 2016 uvádí podrobnosti k nabídce účasti v boji [REDAKCE] sil v [REDAKCE]
30. Z výsledku znalců a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, MUDr. Vlastimila Tichého a PhDr. Jiřího Klose, Ph.D., vyplynulo, že obžalovaný netrpí a ani v době popsaného jednání netrpěl duševní chorobou, poruchou či závislostí. V době jednání byly jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací zachovány. Obžalovaný není osobou primárně agresivní, která by byla disponována k násilnému jednání bez provokace či zátěže, v subjektivně vnímaných stresových situacích může reagovat i agresivně. Úroveň intelektových dispozic se pohybuje v pásmu [REDAKCE], kognitivní (pozornostní, paměťové a exekutivní) funkce jsou méně odolné v zátěži. Obžalovaný je osobností akcentovanou, nevyzrálou, s rysy histriónskými, emočně labilní, s problematickým přizpůsobením. Emocionalita je nevyvážená, afektivita labilní, prožívající, se sníženou frustrační tolerancí. Sociálně je problematicky socializován, nedostatečně ukotven ve zralých primárních a interpersonálních vztazích, s rysy egocentrickými, sebestřednými, hraničícími až se sociální naivitou. Obžalovaný je osobností nevyzrálou, se zvýrazněnými rysy sebestřednosti, může působit na okolí dominantními a sebestřednými tendencemi, sklon k manipulativnosti je však limitován jeho jen [REDAKCE] [REDAKCE] intelektu a sociálními projevy hraničícími s naivitou, není vůdčí osobností, která by požívala přirozenou autoritu. Posuzované jednání je motivačně i realizačně spjato se zjištěnou osobnostní strukturou, nevybočuje z jejího rámce, vycházelo z vedoucích osobnostních rysů obžalovaného, jeho názoru a postojů.
31. Z motivační eseje obžalovaného sepsané v rámci služby v Armádě ČR plyne, že obžalovaný touží po dobrodružství, adrenalinu, považuje se za plně militarizovaného člověka (historie, uniformy, návštěvy nebezpečných míst).
32. Ze zpráv bank nebyly k účtu obžalovaného a účtu [REDAKCE] zjištěny žádné významné informace. Sdělením Vojenské kanceláře prezidenta republiky bylo prokázáno, že obžalovaný nepodal žádost o souhlas prezidenta se vstupem do ozbrojených sil jiného státu. Ze sdělení Klubu vojenských výsadkových veteránů [REDAKCE] vyplývá, že již [REDAKCE] 2015 na členské schůzi obžalovaný popsal svoji cestu na [REDAKCE], ale nezmínil se, že by se účastnil bojů.
33. Soud tak po zhodnocení výše popsaných důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu bez důvodných pochybností dospěl ke skutkovému zjištění, že obžalovaný na základě víza pro Ruskou federaci dne [REDAKCE] 2015 letecky vycestoval z Prahy do Ruské federace – [REDAKCE], odkud dne [REDAKCE] 2019 pokračoval autobusem do ukrajinského města [REDAKCE], kde se nacházela fronta mezi [REDAKCE] armádou a ozbrojenými jednotkami tzv. [REDAKCE] republiky, přičemž po příjezdu na místo a vyzbrojení nejméně útočnou puškou AK-47 se obžalovaný zapojil do činnosti ozbrojené skupiny, tzv. [REDAKCE] republiky, o níž věděl, že je aktivně činná ve prospěch [REDAKCE] republiky, která se politicky i vojensky vymezuje vůči suverénní [REDAKCE], na části jejíhož území byla vyhlášena. Mezi činnosti obžalovaného patřila nejméně stráž v zákopu na frontě, dále kopání okopů, údržba zbraní, stráž u tržiště a na dalších místech v [REDAKCE] a jeho okolí. Obžalovaný dne [REDAKCE] 2015, odcestoval autobusem z [REDAKCE] do Ruské federace ([REDAKCE] a [REDAKCE]), odkud dne [REDAKCE] 2015 odletěl zpět do České republiky.
34. Obžalovaný, jak vyplynulo z jeho výpovědi i výpovědí řady svědků – vojáků z vojenského útvaru, k němuž byl obžalovaný přidělen, se velmi zajímal o vojenství, jeho historii. Obžalovanému muselo být zřejmé, že [REDAKCE] republika byla jako samostatný stát vyhlášena na území

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

██████████ a v rozporu s jejím právním řádem usiluje o samostatnost, politicky i vojensky. Obžalovaný sice ve své výpovědi uvedl, že mu občanská válka byla lhostejná, avšak, jak je výše uvedeno, jeho obhájobě v této části soud neuvěřil. Naopak z výše provedených důkazů vyplývá, že obžalovaný s povstalci sympatizoval.

35. Přestože se obžalovaný aktivně (stráží apod.), byť okrajově, připojil k činnosti povstalecké skupiny, soud nedospěl k přesvědčení, že se s jejími cíli ztotožnil. Zatímco cíl představitelů Doněcké lidové republiky a jejich ozbrojených skupin je zřetelný – maximalizovat míru samostatnosti a nezávislosti na Ukrajině – u obžalovaného tomu tak není.
36. Obžalovaný má od mládí k vojenství velmi kladný vztah. Ten se projevuje např. v jeho neobvykle silné zálibě v uniformách, o níž svědčí důkazy od fotografie ze střední potravinářské školy, na níž jako jediný má uniformu se jmenovkou, přes další fotografie s významnými vojenskými či politickými činiteli, výpověď obžalovaného a dalších vojáků, podle nichž obžalovaný do služby chodil v uniformách různých cizozemských armád, až po výpověď jeho manželky, podle níž si obžalovaný bere uniformu, i když jdou s kočárkem na procházku. Obžalovaný je na řadě fotografií staršího data zachycen také v různých uniformách německé armády z doby 2. světové války, na některých se vztyčenou (hajlující) paží. Obžalovaný dokonce v berlínském muzeu hajluje nad knihou Adolfa Hitlera Mein Kampf. To zcela odpovídá zálibě obžalovaného v (různých) uniformách a fascinaci vojenstvím v širším smyslu, když je třeba dodat, že žádného důkazu neplyne, že by obžalovaný byl příznivcem nacistických idejí.
37. Touha stát se bojovníkem a účastnit se vojenského nasazení vyplývá nejen z toho, že obžalovaný vstoupil do Armády ČR, ale také z jeho dalších aktivit – pokusu o vstup do ██████████ cizinecké legie během roku 2014 a po návratu z ██████████ následujících úvah o účasti v ██████████ bojích ██████████ proti ██████████. Obžalovaný, jak vyplynulo mimo jiné z psychiatricko-psychologického znaleckého posudku, chce být uznáván a jeho představu uznání – z pohledu svého i z pohledu společnosti – naplňuje právě obraz sebe coby uznávaného bojovníka. Této touze odpovídá nepřirozenost sebe prezentace u některých fotografií či videí – na řadě z nich se obžalovaný zjevně snaží, aby v záběru byla vidět zbraň (obvykle puška AK 47). Ilustračně lze poukázat na selfie video č. 231, na němž obžalovaný v místnosti, v níž je sám, vedle sebe odkládá pušku, aby však zbraň zřetelně zůstala v záběru, a vsedě střídá různé (zamyšlené) pózy, zatímco z televize zní píseň ██████████ specnaz.
38. O způsobu jeho přehánějící sebe prezentace svědčí i facebooková a e-mailová komunikace obžalovaného, v níž hodnotí své působení na ██████████ (ze dne ██████████ 2015 č. l. 765) *vážně to tam není žádná trapná takzvaná mírová mise, co jezdí naši takzvaní profesionální vojáci, ale totální jatka...popisuje sebe a svoji motivaci* (ze dne ██████████ 2015 č. l. 786) *Chci bojovat proti zlu a chci přispět trošku svou pomocí světu. Jsem už takový a jiný nebudu. Na vojáčka jsem si brál už dlouho a vím, co je válka. Viděl jsem utrpení a vím, že se musí bojovat, aby se to utrpení nerozšířilo. Možná mě znáš jako srandistu a šprýmaře, ale je to má bezká stránka, jinak umím chladnokrevně a bez soucitu zabíjet, ale s tím se nikde nikdy nechlubím...* či prezentuje svoji účast ve válce, příslušnost k výlučnému vojenskému útvaru a vztah k cizinecké legii (ze dne ██████████ 2016 č. l. 782) *Byl jsem ve válce na východní ██████████ a teď sloužím u elitního výsadkového praporu v ČR. Ale do legie bych se vrátil hned ZÍTRA!!!* či popisuje sebe jako dobrodruha (ze dne ██████████ 2015 č. l. 569) *včera v zákopu...na každé šustnutí jsem odjistil automat...jsem v této oblasti jediný Evropan, co k nim přišel pomáhat a bojovat...dobrodruh*. O specifickém potěšení obžalovaného při pořizování videodokumentace svědčí např. video č. 218, na němž sice obžalovaný trosky tržnice komentuje *pohled do oblasti zmítané válkou*, avšak u jedné z figurín (patrně u bývalého obchodu s oblečením) dětsky naznačuje střelbu z pušky na figurínu.
39. Z výše uvedeného lze vyvodit, že motivací obžalovaného pro jeho cestu na ██████████ nebyly politické či humanitární důvody, kterými spíše svůj pobyt zpětně racionalizoval, ale touha být tam, kde se odehrávají významné vojenské aktivity, a kde se jich bude moci v nějaké míře účastnit. V tomto směru je pro obžalovaného patrně lhostejno, zdali se jedná o aktivity ve

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

██████████ cizinecké legii, v české armádě či v prokurdských silách v ██████████. Podpůrně pro tento závěr svědčí označení obžalovaného sebe jako žoldáka (e-mail ze dne ██████████ 2014 č. l. 561) či hodnocení sebe jako dobrodruha (ze dne ██████████ 2015 č. l. 569), jakož i obsah jeho deníku, kde není významné zmínky o politických motivech, zatímco deník končí slovy *KONEC DOBRÓDRUŽSTVÍ*.

40. Podle podané obžaloby se měl obžalovaný (s přihlédnutím k § 313 tr. zákoníku) dopustit zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku účinného do 31. 5. 2015, tím, že v úmyslu narušit základní politickou, hospodářskou nebo sociální strukturu cizího státu provedl útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví a takový čin spáchal jako člen organizované skupiny. Státní zástupce v závěrečné řeči upravil právní kvalifikaci s ohledem na to, že znak provedení útoku ohrožujícího život nebo zdraví člověka nebyl naplněn, a jednání obžalovaného je tak pouze pokusem uvedeného zločinu.
41. Aby se obžalovaný mohl dopustit základní skutkové podstaty žalovaného trestného činu teroristického útoku podle § 311 tr. zákoníku, musel by jednat záměrně a mít úmysl (přímý či eventuální) poškodit ústavní zřízení nebo obranyschopnost státu, narušit nebo zničit základní politickou, hospodářskou nebo sociální strukturu státu. Jak je výše uvedeno, soud dospěl k závěru, že obžalovaný nebyl ke svému jednání motivován cílem (neměl úmysl) poškodit, narušit či zničit státní základy ██████████ a pokud se několikrát negativně vyjádřil k aktivitě ██████████, resp. její armády, pak toto vyjádření nelze přeceňovat a ani o tyto nečetné zmínky nelze opřít závěr o úmyslném naplnění všech základních znaků uvedené skutkové podstaty. Aby bylo možné jednání obžalovaného kvalifikovat jako trestný čin, bylo by nezbytné, aby došlo k naplnění všech konstitutivních znaků skutkové podstaty, přičemž absence i jediného z nich znamená, že se o takový trestný čin nemůže jednat.
42. Pro úplnost lze dodat, že z provedených důkazů nevyplývá, že obžalovaný provedl útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný sice byl několikrát na stráži na frontové linii, avšak k žádné konkrétní bojové situaci nedošlo. Lze však, s ohledem na celkový přístup obžalovaného, mít za to, že obžalovaný v případě, že by došlo k přestřelce (či obdobné bojové situaci), by neváhal použít dostupné prostředky, zejména svěřenou pušku, a střelbu by opětoval – přinejmenším s cílem, aby sám nebyl zraněn či zabit. Obžalovaný tak byl připraven k ozbrojené akci – útoku ohrožujícímu život či zdraví jiných s cílem protivníka zneškodnit, tzn. způsobit mu smrt nebo těžkou újmu na zdraví. S ohledem na to, že ██████████ lze nepochybně považovat za organizovanou skupinu, pak by i v případě naplnění všech znaků (tedy i cíle obžalovaného zahrnujících – viz bod 41.) skutkové podstaty bylo možné jednání obžalovaného kvalifikovat pouze jako přípravu zločinu teroristického útoku podle § 20 odst. 1 k § 311 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku.
43. Podle § 321 odst. 1 tr. zákoníku se trestného činu služby v cizích ozbrojených silách dopustí občan České republiky, který v rozporu s jiným právním předpisem koná službu ve vojsku nebo ozbrojených silách jiného státu. V daném případě by vzhledem k cílům, vnitřní struktuře a organizovanosti ██████████ bylo možné tuto skupinu považovat za součást ozbrojených sil ██████████ republiky. Tento útvar však nelze považovat za stát, jak vyplynulo zejména z odborného vyjádření z oboru mezinárodního práva, s nímž korespondují i sdělení Ministerstva zahraničních věcí ČR a Ministerstva obrany ČR. O uvedený trestný čin, resp. jeho nezpůsobilý pokus, by se mohlo jednat v případě, že by obžalovaný podle svého přesvědčení konal službu v ozbrojených silách, které by – v rozporu se skutečností – považoval za ozbrojené síly státu (tzn. ██████████ republiky). Z provedených důkazů však takový závěr spolehlivě učinit nelze, a byť v rámci samozvané ██████████ republiky lze najít některé pro stát typické znaky (území, vláda, parlament apod.), o nichž obžalovaný nepochybně věděl, zřetelné přesvědčení obžalovaného v tomto směru dovodit nelze. S ohledem na zjevnou aktivitu ozbrojených sil Ruské federace na území ██████████ by tato kvalifikace (služba v cizích ozbrojených silách) přicházela do úvahy i v případě, že by bylo možné povstalecké skupiny

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

považovat za součást ozbrojených sil Ruské federace či jejich velení podřízené. Takovému závěru však rovněž provedené důkazy nnesvědčí, byt' o aktivní účasti ruských ozbrojených sil ve prospěch separatistů není pochyb.

44. Podle § 129 tr. zákoníku – účinného v době popsané ve výroku – byla organizovaná zločinecká skupina vymezena jako společenství více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, která je zaměřena na soustavné páčání úmyslné trestné činnosti. Republikánská garda, v níž obžalovaný konal službu, se skládala z více osob, měla svoji organizační strukturu vojenského charakteru včetně rozdělení funkcí a dělby činností. Jako jedna z ozbrojených složek konajících ve prospěch [redacted] lidové republiky činila aktivity za účelem získání nezávislosti a narušení základní státní struktury [redacted], a to i za pomoci ozbrojených akcí namířených též proti zdraví a životu jiných osob. Její jednání tak naplňuje základní znaky skutkové podstaty trestného činu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. [redacted], v níž obžalovaný konal službu, tak lze považovat za organizovanou zločineckou skupinu. Obžalovaný tím, že se činnosti popsané skupiny aktivně účastnil (byť nebylo prokázáno, že by se dostatečně ztotožnil s jejími cíli), naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku ve znění do 31. 1. 2017, jak je ve výroku uvedeno.
45. S ohledem na následné novelizace trestního zákoníku od doby jednání obžalovaného, které je popsáno ve výroku, soud ve smyslu § 2 odst. 1 tr. zákoníku trestnost činu posuzoval podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáčan; podle pozdějšího zákona by bylo možné jej posoudit jen tehdy, jestliže by to bylo pro obžalovaného příznivější. Obžalovaný byl shledán vinným trestným činem, který však vzhledem k novelizaci trestního zákoníku od 1. 2. 2017 trestným činem již není. Jeho jednání by podle pozdějšího znění bylo možné kvalifikovat jako trestný čin účasti na teroristické skupině podle § 312a odst. 1 tr. zákoníku ve vztahu k 129a tr. zákoníku, což by však pro obžalovaného nebylo příznivější. Z uvedeného důvodu bylo jednání obžalovaného kvalifikováno tak, jak je uvedeno ve výroku.
46. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).
47. Z rejstříků trestů vyplývá, že na obžalovaného se hledí, jakoby odsouzen nebyl.
48. Z evidence přestupků a rozhodnutí o přestupku plyne, že obžalovaný byl rozhodnutím [redacted] vojenského útvaru [redacted] ze dne 9. 5. 2018, č. j. MO 130571/2018-7935, uznán vinným přestupkem na úseku zbraní a střeliva, jehož se dopustil tím, že si nedovoleně opatřil a na Slovensku přechovával střelby schopné střelivo (7 ks), za což mu byla uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Uvedené střelivo bylo zajištěno při domovní prohlídce realizované v této věci.
49. Ze sdělení [redacted] pluku vyplývá, že obžalovaný je s hodností [redacted] stále vojákem z povolání, od [redacted] 2018 je v dispozici [redacted], neboť má udělenou rodičovskou dovolenou. Dne [redacted] 2019 obžalovanému zanikne služební poměr uplynutím stanovené doby.
50. S výjimkou jediného a méně závažného přestupku se na obžalovaného hledí jako na bezúhonného, což soud hodnotil jako okolnost polehčující. Soud ve prospěch obžalovaného zhodnotil i jeho spíše okrajovou a několikátýdenní roli v účasti na aktivitách [redacted] a také jeho současnou rodinnou situaci – obžalovaný se oženil, s [redacted] vychovává [redacted], obžalovaný je v současné době na rodičovské dovolené.
51. Přitěžující okolnost soud neshledal.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

52. Trest soud ukládal podle ustanovení § 361 odst. 2 trestního zákoníku účinného do 31. 1. 2017, u něhož sazba odnětí svobody činí tři roky a dvanáct let.
53. S ohledem na rozhodné okolnosti (zejména okrajová účast na aktivitách [REDAKCE] fakticky trvající pouze tři týdny) a na to, že se obžalovaného hledí, jakoby odsouzen nebyl, soud dospěl k závěru, že je-li ukládán další druh trestu (viz body 55.-57.) se specifickým účinkem na obžalovaného, postačí obžalovanému uložit trest odnětí svobody na spodní hranici trestní sazby, tedy v délce tří let.
54. Soud ve smyslu § 81 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl k dosavadnímu životu obžalovaného (s výjimkou jediného přestupku se na něj hledí jako na bezúhonného) a prostředí, ve kterém žije (rodinný život s [REDAKCE] obžalovaný na rodičovské dovolené s malým dítětem), k okolnostem případu, které jsou popsány výše, a k dalšímu druhu trestu, který mu je ukládán, a dospěl k závěru, že k působení na obžalovaného, aby vedl řádný život, není třeba jeho výkonu a postačí jej podmíněně odložit na delší zkušební dobu čtyř let.
55. Podle § 79 odst. 2 tr. zákoníku lze trest ztráty vojenské hodnosti uložit též vedle jiného trestu, jestliže to vzhledem k povaze spáchaného trestného činu vyžaduje kázeň a pořádek v ozbrojených silách. Obžalovaný byl ochoten bojového nasazení ve [REDAKCE] cizinecké legii, krátce před nástupem na Armádu ČR se na [REDAKCE] zúčastnil aktivit separatistické ozbrojené skupiny bojující proti ukrajinské armádě, uvažoval o angažmá v [REDAKCE]. Vzhledem k tomu lze mít pochybnosti o jeho loajalitě a schopnosti zachovat věrnost České republice, což ostatně je výslovnou součástí vojenské přísahy (§ 3a zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů). V tomto směru lze poukázat i na výpověď svědka [REDAKCE] [REDAKCE], výkonného [REDAKCE] Generálního štábu Armády ČR, který s ohledem na informace o předchozím působení obžalovaného jeho loajalitu zpochybnil.
56. Podle § 79 odst. 3 tr. zákoníku ztráta vojenské hodnosti spočívá v tom, že se odsouzenému snižuje hodnost v ozbrojených silách na hodnost vojína. Vzhledem k dlouholeté silné touze obžalovaného být vojákem Armády ČR, je degradace coby vyjádření jeho nezpůsobilosti ke službě v české armádě právě pro obžalovaného zjevně trestem citelným.
57. Pro úplnost soud dodává, že podle § 18 písm. d) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů, služební poměr vojáka zaniká na základě rozhodnutí soudu o ztrátě vojenské hodnosti, byť fakticky k zániku služebního poměru obžalovaného může dojít dříve uplynutím sjednané doby určité k 30. 6. 2019. S ohledem na ustanovení § 3 písm. c) a § 4a odst. 1 písm. c) cit. zákona obžalovaný navíc tímto odsouzením přestává splňovat podmínku bezúhonnosti a možnost jeho budoucího služebního poměru v Armádě ČR je tak vyloučena.
58. Nyní bude záležet na obžalovaném, aby svým dalším řádným životem prokázal, že nebude třeba přímého výkonu tříletého trestu odnětí svobody. V opačném případě by soud rozhodoval o výkonu podmíněně odloženého trestu a o typu věznice, v níž by trest byl vykonán.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 17. května 2019

Mgr. Jan Šlosar v. r.
předseda senátu